

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13971/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Звонар, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа Београд, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3588/23 од 27.09.2023. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3588/23 од 27.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3588/23 од 27.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9418/19 од 13.04.2023. године, ставом првим изреке, тужба тужиле је повучена у делу тужбеног захтева којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 13.04.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати 525.353,21 динара са законском затезном каматом од 13.01.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 436.453,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3588/23 од 27.09.2023. године ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиле и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 9418/19 од 13.04.2024. године у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужиља је поднела одговор на ревизију, трошкове је тражила и определила на име састава одговора на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке, правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиљи због незаконитог и неправилног поступања органа тужене повредом права на мирно уживање имовине зајемчено чланом 58. Устава Србије и чланом 1. протокола 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Побижана одлука је донета применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање а наводима ревидента указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачију одлуку судова

донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнади штете тужила је поднела 03.10.2014. године, а вредност предмета спора је 525.353,21 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер се не ради о трошковима потребним радим вођења ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић